

7. dopis

Londýn 25. ledna 1946

Drahá Olgo,

dnes je 25. ledna a dosud jsem nedostal Tvůj 3. dopis. Jak jsi jej poslala? Neztratil-li se, pak se zdržel u censury, která existuje kvůli akci, kterou vede z Londýna býv. generál Prchala. Četl jsem v našich čes. novinách, že česká policie otvírá i konzervy, zasílané z Anglie, ve kterých Prchalovci pašovali k nám politické letáky.

Jsem nešťastný kvůli nečekanému zdržení své činnosti zde, protože British Red Cross nechce nic dříve podniknout u úřadů, dokud nemá žádost Čes. Č. Kříže. Pořád myslím na ty ubohé děti a lidi u nás. Jakmile je jednou převezme British Red + a COBSRA, bude o ně zaručeně dobře postaráno. Ale kdy to, proboha, bude?

Napsal jsem Ti, že na mém bankovním účtě byla 0? Když jsem přijel, musel mě Runham založit. Dal mi 10£ a řekl, že mi dá zase, budu-li potřebovat. Napsal jsem Dr. Kohoutovi, aby mi sem na naše velvyslanectví poslal nějaké peníze. Nemohu zde přece žít na dluh nebo za cizí peníze. Vidím, jak si tu ministerští úředníci a delegáti, vyslaní z Prahy na konferenci UNO, žijí přepychově a jaké platy a diety dostávají. Nezávidím jim to, ale myslím, že dělám pro náš stát neméně dobrou službu a Fedor by to měl Dr. Kohoutovi říci. Už jen ten fakt, že jsem byl původcem darování 175 krav z USA, mohl by být zhodnocen ve formě peněžité úhrady mých výloh. *¹ Chci právě jenom tolik, abych tu mohl být skromně živ a abych mohl vykonat i své poslání ve Francii a ve Švýcarsku. Ty cesty nebudou zadarmo a věřím, že se našemu státu mnohonásobně vyplatí. To, věřím, Dr. Kohout jistě uzná a doufám, i zařídí, oč ho prosím.

Pokud se týká té akce pro převoz něm. dětí do Anglie, byla skutečně zastavena a nesmí sem něm. děti přijít, s výjimkou těch, které trpěly nacist. terorem, anebo jejich rodiče. To se však netýká akce mojí, protože ty děti s matkami mají zůstat v Německu.

Přemýšlel jsem o tom, zdali by nebylo lépe umístit těžko vychovatelného a duševně vyšinutého Fredyho z Lojovic (který je teď v Praze v žid. rodině) zde v Anglii. Jsou tu bohaté žid. organizace, které by mohly chlapce umístit ve vhodné škole nebo ústavu. Řekni mi, co o tom soudíš a zdali Fredy souhlasí. Zařídil bych zde další.

Ing. O. Engländer, úředník Čs. pomocné akce v Londýně, ptá se na rodinu Pokorných a Kumermanových. Pí. Pokorná nebyla židovka, proto doufá, že žije. CO je s ní a jejím synkem Karlem? Až mi odpovíš, dám jemu zprávu dál.

Večer 24. byl jsem u Lady Spender Clay, kde jsem se sešel též s mladší sestrou naší Mrs. Nichols a její dceruškou. Obě zasílají Mrs. Nicholsově srdečné pozdravy. Vyptávaly se na ní. Také jsem se u Mrs. Clay sešel s Miss Cahn, která byla učitelkou dětí Mrs. Nicholsově a velmi na ni i na děti vzpomíná a je miluje. Naší pí. N. si velice váží, vyprávěla o ní s láskou a vděčností. Velmi jsme se sblížili. Byli jsme pak spolu u p. Ericha Hirsche, který tu vede akce pro pomoc něm. uprchlíkům a nacisty pronásledovaným Němcům. Dal mi cenné informace a zařídil mi schůzku se spisov. Golanczem, velmi vlivným činitelem právě ve věci Němců, evakuovaných z Polska a ČSR. Miss Cahn mne velmi srdečně zvala, abych u ní

* Kdybych měl vlastní peníze, nežádal bych od ministerstva ani krejcar, to ať mi věří. To jsem měl také v úmyslu, neboť jsem se domníval, že tu mám bůhvíco peněz. Zatím jsme to všecko utratili výměnou pro naše děti za doby okupace.

bydlil. Také pí Clay byla velmi laskavá a ochotně se nabídla ke každé pomoci. Bohužel, nemohu zatím nic podnikat, dokud tu nebude ten telegram z Prahy. Bez něho Br. Red † nechce nic začít. Naše vládní úřady a jejich přání nejsou pro něj směrodatnými.

Večer byl jsem opět u Elsy. Chce toho tolik vědět! Všecky srdečně pozdravuje.

Teď se chystám k p. Kokoschkovi, jehož adresu mi dala pí. Nicholsonová.

Neděle 27. I.

Dopis jsem dosud neodeslal, čekal jsem přece, že dostanu ten 3. Napiš mi, Olgo, znovu, co v něm bylo. Byly u něho nějaké přílohy?

Teď jsem znovu u Mrs. Brants a Vojáčkových v Jordans. Večer tu bude četnější společnost (Lady Cockburn s manželem, Ms. Bigland, Fil. Bruck aj.) Pilně tu pracuji. Korespondenci mám četnou. Telegram přišel již 23. a nechali ho ležet v Čs. delegaci Č. K. Velvyslanec mne volal v pátek v 11 h, byl jsem už v posteli. Dověděl se to a velmi se zlobil. Mám prý si v Praze stěžovat. Telegram měl být poslán přímo British R.C. a nikoli Čsl. delegaci Č. K. Popletli to v pražském ústředí. Pí Lobkowitzová se vmísila do hovoru a řekla, že se věci teď sama ujme. Tak doufám, že věc poskočí. Na pondělí jsem už smluvil schůzku s Miss Warner z British R. +. Příští týden budu bydlet u Cordera, abych byl v City, protože tento týden budu mít denně řadu appointments a cesty z Enfieldu mně zaberou mnoho drahého času i peněz. Min. Masarykovi jsem poslal dopis k informaci. Živě se zajímá a slíbil mi všemožnou podporu, budu-li potřebovat. S min. Šoltésem měl jsem schůzku, ale propásl jsem ji. Tak jsem mu také napsal. Je tu. Teď tedy začne nová kapitola: jednání s britskými úřady a Military Allied Control Comission. Zakousl jsem se a nepustím. Spoléhám na Boží pomoc. Spoléhejte i Vy!

Zdraví Vás a líbá

Váš Přemysl.

Adresa na Grace Beaton, 24 Elmscott Gds, Winchmore Hill N. 21.

Bude za mnou posílat poštu ať budu kde budu.

Jak je doma? Všecko zdrávo?

Zde je teplo, ale vlhko. Jsem zdrav. But longing for my Real Home. (Filip. 1, 21-25.)

Zapomněl jsem napsat, že manželé Kokoschkovi mne velmi mile přivítali. Jeho otec byl vídeňský Čech, paní je Češka, jsou Rakušané v emigraci. Maloval T. G. Masaryka, viděl jsem fotografii obrazu, nelíbí se mi, je hypermoderní. Originál je v U.S.A., dostal za něj 1.000£, peníze jsou ještě tam. Dal je k dispozici J. Masarykovi pro děti v ČSR „bez rozdílu národnosti“. Pod dojmem toho, co jsem mu vyprávěl o naší činnosti, rozhodl se, že napíše J. Masarykovi, aby mne pověřil úkolem „peníze tyto proměnit v užitečné věci v prospěch dětí“, jak se vyjádřil. Oba mne znovu a znovu zvali k sobě. Sděl to pí. Nicholsonové, bude ji to zajímat. Ona mne totiž ke K. poslala.

CAPP-00215 ČAPP kart.40